

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/74/2019
Identifikačné číslo spisu: 1118010427
Dátum vydania rozhodnutia: 21.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1118010427.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného W. M. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. c) Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 21. novembra 2019 v Bratislave dovolanie W. M., ktoré podal prostredníctvom ustanoveného obhajcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 8. januára 2019, sp. zn. 4To 123/2018, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného W. M. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Obvinený W. M. bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo 4. októbra 2018, sp. zn. 9T 33/2018, uznaný za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. c) Tr. zák., na skutkovom základe, že

27. júna 2017 v čase od 19.20 hod. do 19.25 hod. v Bratislave na J. ulici číslo X v priestoroch kaplnky N. E. B. pristúpil z pravej strany k poškodenému R.. W. G. sediacemu na lavici a povedal „je mi strašne zle“ a zvalil sa na pravú stranu tela poškodeného a z otvorenej tašky, ktorú mal poškodený prevesenú cez rameno a ktorá bola položená na lavici vedľa poškodeného, vybral hnedú koženú peňaženku poškodeného v hodnote 10,-eur, obsahujúcu finančnú hotovosť vo výške 50,-eur, platobnú kartu Maestro vydanú M. M., a. s. na meno poškodeného, rôzne zákaznicke karty a zľavové karty, následne sa obvinený zvalil na zem medzi lavice a na nohy poškodeného a povedal „zavolajte mi sanitku, prosím Vás“, na čo poškodený zareagoval tak, že odišiel do sakristie zavolať pomoc, počas čoho obvinený s odcudzenou peňaženkou poškodeného ako so svojou vstal a z uvedeného miesta ako aj z kostola odišiel na neznáme miesto.

Za to bol obvinený odsúdený podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s poukazom na § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. pre výkon uloženého trestu odňatia slobody bol obvinený zaradený

do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. súd uložil obvinenému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 5T 37/2018 z 28. marca 2018 a právoplatným dňa 31. júla 2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Na podklade odvolania obvineného vo veci rozhodoval Krajský súd v Bratislave na verejnom zasadnutí uznesením z 8. januára 2019, sp. zn. 4To 123/2018, ktorý podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného zamietol ako nedôvodné (č. l. 305).

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 8. januára 2019, kedy vo veci rozhodol krajský súd. Obvinený od 8. januára 2019 uložený trest aj vykonáva t.č. v ÚNV Želiezovce.

Odpis rozhodnutia krajského súdu obvinený prevzal 15. marca 2019, obhajca 18. marca 2019, poškodený 18. marca 2019 a prokurátor 13. marca 2019 (č. l. 333, 337).

Okresný súd Bratislava I dňa 13. novembra 2019 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného, ktoré podal prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Miroslava Jánošíka. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 12. júna 2019 z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. (č. l. 351-354).

V rámci uplatneného dovolacieho dôvodu obvinený uviedol, že dňa 25. júla 2017 bola vykonaná nezákonná rekognícia, pričom spochybňoval zákonnosť kamerového záznamu, ako aj fotky z neho vyhotovené, pretože snímaný priestor nebol označený ako priestor monitorovaný kamerovým záznamom, avšak svoju prítomnosť v kostole nikdy nepopieral. Obvinený opísal priebeh trestného konania s poukázaním na jednotlivé výpovede poškodeného a obhajcu s poukázaním na skutočnosť, že nebolo preukázané, že by práve on zobral poškodenému peňaženku. Ďalej obvinený spochybňoval výpovede poškodeného, ktorý si podľa neho nebol istý páchatelom, pretože sa vrátil do kostola s baterkou hľadať peňaženku. Napriek jeho argumentom podľa obvineného súdy dostatočne nezohľadnili jeho argumenty a návrhy o rozporoch vo výpovedi poškodeného s poukázaním na zásadu „in dubio pro reo“.

Vzhľadom na uvedené obvinený navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie v zmysle § 386 Tr. por. zrušil.

Predseda senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania stranám trestného konania s upozornením, že sa môžu k dovolaniu obvineného vyjadriť. Uvedenú možnosť vyjadriť sa, využil okresný prokurátor podaním doručeným na okresný súd dňa 2. augusta 2019 (č. l. 362). Vo svojom vyjadrení uviedol, že podané námietky obvineného nezodpovedajú dovolacím dôvodom, ani podľa obsahu však nemožno uplatnené námietky subsumovať pod žiaden z dôvodov v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por.

Čo sa týka námietky rekognície, prokurátor uviedol, že s touto otázkou sa náležite vysporiadal tak okresný, ako aj krajský súd, pričom skutočnosť, že osobou, ktorá padla na obvineného (správne malo byť poškodeného) je obvinený, bola preukázaná ako výpoveďou obvineného, tak aj výpoveďou poškodeného, ktorý vypovedal na hlavnom pojednávaní za prítomnosti obvineného, ktorého mohol vnímať so všetkými fyziognomickými detailmi. Preukázanie tejto skutkovej okolnosti je tak založené na uvedených dôkazoch a nie na rekognícii.

Čo sa týka kamerového záznamu, tak tento ako dôkaz ani nebol v súdnom konaní vykonaný, čím je vylúčená akákoľvek príčinná súvislosť medzi kamerovým záznamom a naplnením akéhokoľvek dovolacieho dôvodu uplatneného proti súdnym rozhodnutiam. Ďalej prokurátor uviedol, že obvinený vo

zvyšnej časti hodnotí dokazovanie, preskúmava skutkový stav, pritom takéto námietky nie sú uplatniteľné v dovolacom konaní. Záverom prokurátor uviedol, že rozhodnutie okresného súdu je riadne odôvodnené a v súlade so zásadami logického myslenia argumentačne presvedčivé vo vzťahu ku všetkým podstatným otázkam viažucim sa k rozhodovaniu o vine, treste a ochrannom opatrení.

Vzhľadom na vyššie uvedené prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zřejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. [§ 382 písm. c) Tr. por.].

Najvyšší súd Slovenskej republiky, vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštitúcia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 1 Tr. por.). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy.

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, alebo ak je zřejmé už v štádiu predbežného preskúmania dovolania vykonávaného v zmysle § 378 Tr. por., že nie sú preukázané dôvody dovolania, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Obvinený uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu je potrebné uviesť, že právo na obhajobu každého, proti komu sa vedie trestné konanie, je v Trestnom poriadku upravené v § 2 ods. 9 Tr. por. Dovolacím dôvodom v zmysle citovaného ustanovenia je však iba zásadné porušenie práva na obhajobu. Takým zásadným porušením by bolo najmä porušenie práva na obhajobu tým, že obvinený nemal obhajcu, aj keď ho podľa zákona mal mať, pričom táto skutočnosť je dôvodom dovolania bez ohľadu na to, z akého dôvodu mal obvinený obhajcu mať v zmysle § 37 a § 38 Tr. por. Dôležité sú preto i konkrétne podmienky prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne, ako aj vo vzájomných súvislostiach.

S poukázaním na námietky obvineného v dovolaní je potrebné uviesť, že obvinený spochybňoval vierohodnosť výpovede poškodeného, ako aj nepreukázanie jeho viny, čo je v dovolacom konaní neprípustné, nakoľko sa jedná o namietanie skutkového stavu a nevyhodnotenia dôkazov, pričom tieto námietky nijako nezakladajú ani opodstatnenosť dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., pretože významom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok a nie posudzovanie skutkového stavu, ktorým je dovolací súd viazaný s poukázaním na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 Tdo 34/2014 z 12. augusta 2014, podľa ktorého

I. Znemožnenie uplatnenia práva na obhajobu, ktoré zákon priznáva podozrivej osobe, je subsumovateľné pod porušenie práva na obhajobu ako dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. len za predpokladu, že taký postup orgánov činných v trestnom konaní negatívne ovplyvnil vykonávanie procesných úkonov po začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia.

II. Za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. pri uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Tr. por.

S námietkami uvedenými v dovolaní sa už oba nižšie súdy vysporiadali v dôvodoch svojich rozhodnutí, preto dovolací súd v podrobnostiach odkazuje na ich odôvodnenie, ktoré pokladá za správne a v súlade so zákonom, pričom je viazaný ustáleným skutkovým stavom, na ktorom sa ustálil okresný a krajský súd v danej veci obvineného.

Z predloženého spisového materiálu dovolací súd zistil, že obvinený mal ustanoveného obhajcu Mgr. Branislava Šubu, ako aj náhradného obhajcu JUDr. Romana Grigela, s ktorým sa aktívne zúčastňoval úkonov prípravného konania a úkonov v súdnom konaní, pričom mali možnosť navrhovať dôkazy, klásť poškodenému otázky a vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom. V tomto smere dovolací súd nezistil žiadne zásadné porušenie práva na obhajobu, a preto argumentáciu obvineného vo vzťahu k tomu dovolaciemu dôvodu nemohol akceptovať, pretože nie je spôsobilá naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Aj v rámci ustálenej judikatúry platí, že predmetom dovolacieho konania nemôže byť, akým spôsobom sa súdy nižších stupňov vysporiadali s hodnotením jednotlivých dôkazov, ako aj aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili, pretože tu sa jedná o otázky skutkového charakteru, ktoré sú z dovolacieho konania vylúčené. Uvedené pritom rovnako platí tiež i pre odmietnutie vykonania obvineným navrhovaných dôkazov, ktorých vykonanie ani jeden z konajúcich súdov nepovažoval za potrebné z hľadiska náležitého zistenia skutkového stavu (v tomto smere viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2009, sp. zn. 2 Tdo 45/2009, uverejnené pod R 21/2010). Len s poukázaním na nesúhlas s hodnotením dôkazov a ich odmietnutím vykonania navrhovaných dôkazov, nemožno vyvodzovať predmetný dovolací dôvod.

V tomto smere Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval za potrebné dodať zároveň tiež to, že je na rozhodnutí súdu zväziť, akú voľbu dôkazného prostriedku použije pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., ako aj práva podľa § 2 ods. 1 Tr. por. a či určitú skutkovú okolnosť, ktorú považuje za dokázanú, bude overovať ďalšími dôkaznými prostriedkami. Z uvedeného vyplýva, že v prípade, ak popri sebe stoja viaceré dôkazy, dovolací súd nie je oprávnený sa vyjadrovať k výberu dôkazov súdmi nižšieho stupňa.

K námietke obvineného ohľadne nepoužitia zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obvineného), ktorá vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por., je potrebné uviesť, že použitie predmetnej zásady prichádza do úvahy len vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie. Táto zásada sa týka iba skutkových zistení. Nakoľko dovolací súd skutkové zistenia nemôže skúmať, preto je aplikácia tejto zásady v dovolaní neprípustná.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obvineného posúdeného ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. c) Tr. zák., táto zodpovedá priebehu skutkového deja uvedeného vo výroku napadnutého rozhodnutia po objektívnej i subjektívnej stránke a je správna, pričom obvinenému bol správne a v súlade so zákonom uložený súhrnný trest odňatia slobody vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného W. M. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.